

 ΠΕΣ ΤΟ ΜΕ ΠΟΙΗΣΗ: ΧΕΙΜΩΝΑΣ

Χάρης Σακελλαρίου «Το παγωμένο πουλάκι»

Έξω πέφτει χιόνι κι είναι παγωνιά
κι όλοι μαζευτήκαν στη ζεστή γωνιά.
Άσπρισαν οι δρόμοι, στρώθηκε η αυλή
κι ο βοριάς σφυρίζει, τώρα πιο πολύ.

Στο παράθυρό μας στέκει ένα πουλί
και χτυπά το τζάμι και παρακαλεί:
-Πάρτε με κοντά σας, για να ζεσταθώ.
Τρέμω το καημένο κι έξω θα χαθώ.

-Έλα 'δω, πουλάκι, για να ζεσταθείς,
όλοι σ' αγαπούμε. Μη μας φοβηθείς.
Από το ψωμί μας ψίχουλα να φας
κι όταν βγει ο ήλιος λεύτερο πετάς.

*

Στέλιος Σπεράντσας «Χιονοπόλεμος»

Χιόνισε και κάναμε μια άσπρη στοίβα τόση.
Τέτοιο χιόνι πούπουλο, Θεέ μου, να μη λιώσει.

Ε, με το χιονάνθρωπο τραβηχτείτε πέρα
άναψεν ο πόλεμος πάρτε πρώτη σφαίρα.

Αν βαστάν τα κότσια σας, πιάστε μετερίζι.
Όπου πέσει η μπάλα μας, μύτες κοκκινίζει.

Πώς; Γελάτε; Πάρτε τη πάνω στο στομάχι.
Φραπ, και σκιάζει η δεύτερη στου αρχηγού τη ράχη.
Φραπ, κι απ? τα κεφάλια τους πέφτουν κάτω οι κούκοι.
Φραπ! Και του χιονάνθρωπου σπάζει το τσιμπούκι.

*

Ναπολέον Λαπαθιώτης «Τα καημένα τα πουλάκια»

Κρύο βαρύ, χειμώνας όξω, τρέμουν οι φωτιές στα τζάκια,
τόρα ποιος τα συλλογιέται τα καημένα τα πουλάκια!

Τα πουλάκια είναι στα δένδρα, τα πουλάκια είναι στα δάση,
τα πουλάκια θα τα πάρει ο βοριάς που θα περάσει,

η βροχή και το χαλάζι κι ο βοριάς που θα περάσει,
και το χιόνι που το παίρνουν στις αυλές με το φαράσι.
Κι αν η νύχτα είναι μεγάλη, κι έρχεται γιομάτη τρόμους,
κι αν ο θάνατος απόψε, φέρνει γύρα μες τους δρόμους,

κι αν η παγωνιά θερίζει κι είναι δίχως ρουχαλάκια,
δε βαριέσαι, ποιος θυμάται τα καημένα τα πουλάκια.

Τα πουλάκια είναι στα δένδρα, τα πουλάκια είναι στα δάση,
τα πουλάκια θα τα πάρει ο βοριάς που θα περάσει.

Στα παιδάκια είναι τα χάδια, στα παιδάκια τα φιλάκια,
τόρα ποιος τα συλλογιέται τα καημένα τα πουλάκια!
Κι όταν γίνει, πάλι, βράδυ κι όλοι πάνε να πλαγιάσουν,
να χωθούν μες τα κρεβάτια, μη τυχόν και ξεπαγιάσουν,

τα πουλάκια τα καημένα, τα πουλάκια, τώρα, πέρα
θα χαθούν χωρίς ελπίδα να φανούν την άλλη μέρα...

*

Κώστας Καρυωτάκης «Το χιόνι»

Τι καλά που 'ναι στο σπίτι μας τώρα που έξω πέφτει χιόνι!

Το μπερντέ παραμερίζοντας τ' άσπρο βλέπω εκεί σεντόνι
να σκεπάζει όλα τα πράγματα, δρόμους, σπίτια, δένδρα, φύλλα.

Πόσο βλέπω μ' ευχαρίστηση μαζεμένη τόση ασπίδα.

Όμως, κοίτα, τουρτουρίζοντας το κορίτσι εκείνο τρέχει.

Τώρα στάθηκε στην πόρτα μας, ψωμί λέει πως δεν έχει,
πως κρυώνει, πως επάγωσε...

Έλα μέσα κοριτσάκι,

το τραπέζι μας εστρώθηκε κι αναμμένο είναι το τζάκι!

*

Διαλεχτή Ζευγώλη-Γλέζου «Μας έφτασε ο βαρύς χειμώνας»

Μας έφτασε ο βαρύς χειμώνας
χωρίς τραγούδια και πουλιά,
στα σύννεφα τρυπώνει ο ήλιος
και το φεγγάρι στην ομίχλη,
τα φύλλα τα χλωμά ένα ένα ρίχνει
στη γη η κληματαριά.

Μουχρώσαν τα βουνά και οι κάμποι,

τα στενορύμια και οι αυλές,
αμίλητα στοιχειά τα δέντρα
στέκουνε ολόρθα στη βροχή
στέκουνε ολόρθα στους ανέμους,

στοιχειώσανε τα μονοπάτια
κι ερήμαξαν οι ακρογιαλιές.

Φεύγουνε οι μέρες του χειμώνα,
σαν ταξιδιάρικα πουλιά,
θα βγει απ' τα σύννεφα κι ο ήλιος
κι απ' την ομίχλη το φεγγάρι,
πράσινα φύλλα θα βλαστήσουν
και πάλι στις κληματαριές,
τα μονοπάτια θα ξυπνήσουν,
θα ζωντανέψουν τ' ακρογιάλια,
θα λουλουδίσουν τα μπαλκόνια,
θα λουλουδίσουν τα κλαδιά,
και θά 'ρθουνε τα χελιδόνια.

Από το Ανθολόγιο Δημοτικού, β' μέρος, ΟΕΔΒ, 1975 (Οργανισμός
Εκδόσεως Διδακτικών Βιβλίων)

*

Γιώργης Κρόκος «Τι μας κάνεις χειμώνα;»

Έβρεξες και χιόνισες, άσπλαχνε χειμώνα.

Πάγωσες την όμορφη τρυφερή ανεμώνα.

Όλους μας φυλάκισες μέσα στη φωλιά μας.

Φύσηξες και ρήμαξες την αμυγδαλιά μας.

Φτάνουν πια οι κακοκαιρίες φτάνουν πια τα χιόνια.

Άσε να 'ρθει η άνοιξη με τα χελιδόνια.